

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2795/2021
11.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Зорана Хаџића, Гордане Комненић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Светислав Величковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије-Министарства одбране – ВП 4445 Лесковац, коју заступа Војно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж бр.170/21 од 02.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 11.02.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж бр.170/21 од 02.02.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж бр.170/21 од 02.02.2021. године у делу којим је потврђена пресуда Основног суда у Нишу П бр. 10378/15 од 30.09.2020. године у одбијајућем делу изреке и пресуда Основног суда у Нишу П бр.10378/15 од 30.09.2020. године у одбијајућем делу изреке, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена Република Србија – Министарство одбране – Војна пошта 4445 Лесковац, да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати:

-на име претрпљеног страха износ од још 60.000,00 динара (поред досуђеног износа од 40.000,00 динара укупно 100.000,00 динара);

-на име претрпљених физичких болова износ од још 60.000,00 динара (поред досуђеног износа од 40.000,00 динара укупно 100.000,00 динара);

-на име претрпљених душевних болова услед умањења опште животне активности износ од још 165.000,00 динара (поред досуђеног износа од 35.000,00 динара укупно 200.000,00 динара);

-на име претрпљених душевних болова услед наружености износ од још 15.000,00 динара (поред досуђеног износа од 5.000,00 динара укупно 30.000,00 динара);

све са законском затезном каматом почев од 30.09.2022. године до коначне исплате, у року од 15 дана по пријему пресуде, док се у преосталом делу ревизија тужиоца **ОДБИЈА**, као неоснована.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена Република Србија – Министарство одбране – ВП 4445 Лесковац да тужиоцу АА из ..., на име трошкова ревизијског поступка исплати износ од 12.000,00 динара, у року од 15 дана по пријему пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П бр.10378/15 од 30.09.2020. године делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца АА из ..., па је обавезана тужена Република Србија – Министарство одбране – Војна пошта 4445 Лесковац, да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 120.000,00 динара, и то: на име претрпљеног страха износ од 40.000,00 динара, док је за износ преко досуђеног, па до траженог износа од 150.000,00 динара тужбени захтев тужиоца одбијен, као неоснован; на име претрпљених физичких болова износ од 40.000,00 динара, док је за износ преко досуђеног, па до траженог износа од 150.000,00 динара, тужбени захтев одбијен, као неоснован; на име претрпљених душевних болова услед умањења опште животне активности износ од 35.000,00 динара, док је за износ преко досуђеног, па до траженог износа од 200.000,00 динара, тужбени захтев одбијен, као неоснован и на име претрпљених душевних болова услед наружености износ од 5.000,00 динара, док је за износ преко досуђеног па до траженог износа од 150.000,00 динара тужбени захтев одбијен, као неоснован, а све са законском затезном каматом почев од 30.09.2020. године, као дана доношења пресуде, па до коначне исплате. Обавезана је тужена да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 131.400,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж бр.170/21 од 02.02.2021. године одбијене су, као неосноване, жалбе странака и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П бр.10378/15 од 30.09.2020. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и због битне повреде одредаба парничног поступка учињене у другостепеном поступку, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је оценио да су испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, ради уједначавања судске праксе, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући правилност побијане пресуде, на основу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиоца делимично основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а нема ни других битних повреда одредаба парничног поступка на које се у ревизији указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је као војник на добровољном одслужењу војног рока у ВП 4445 Лесковац, дана ...2014. године, током обавезне обуке за време јутарње гимнастике, трчао по наређењу претпостављеног старешине. Стаза којом се кретао тужилац имала је неравнине и била је на благом успону, те је због тога тужиочева нога приликом трчања упала у неравнину, у ком тренутку је тужилац осетио јак бол у пределу колена, изгубио равнотежу и ослонац и пао. Налазом и мишљењем вештака медицинске струке утврђено је да је тужилац задобио повреду у виду уганућа десног колена, које се квалификује као лака телесна повреда, с тим што је и пре критичног догађаја тужилац имао повреду десног колена, што је олакшало настанак повреде. Лечење повреде је трајало до 04.08.2014. године, с тим што је даље хируршко лечење спроведено због последица које су заостале од раније повреде. Вештак је утврдио интензитет и трајање физичких болова и страха које је тужилац трпео због наведене повреде, као и постојање умањења животне активности изражен у проценту 15 %, као и измењен естетски изглед тужиоца у сасвим лаком степену.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање нижестепени судови су правилно применили материјално право када су утврдили да постоји одговорност тужене за штету коју је тужилац критичном приликом претрпео, а применом одредби Закона о облигационим односима које су ближе наведене у образложењима нижестепених пресуда.

Међутим, према оцени Врховног касационог суда, судови нису правилно применили материјално право када су одлучивали о висини накнаде штете коју тужена треба да исплати тужиоцу, погрешно сматрајући да досуђени износи могу тужиоцу да пруже одговарајућу сатисфакцију за нематеријалну штету коју је претрпео. У том смислу, основано се указује у ревизији да судови нису дали довољан значај налазу и мишљењу вештака медицинске струке у погледу интензитета и трајања физичких болова и страха, те манифестација у којима се огледа умањење животне активности и наруженост код тужиоца.

Висина накнаде штете одређује се према околностима сваког конкретног случаја, а приликом одлучивања о захтеву за накнаду нематеријалне штете, као и о њеној висини, води се рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи та накнада, али и о томе да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвом сврхом. Смисао и циљ правичне новчане накнаде, сагласно члану 200. Закона о облигационим односима, је задовољење (сатисфакција), а правична новчана накнада требало би да код оштећеног успостави извесну психичку и емоционалну равнотежу нарушену штетним догађајем, односно ублажи душевни бол.

Досуђени износи нису одмерени тако да у свему одговарају значају повређеног добра и циљу коме накнада служи, имајући у виду трајање и интензитет физичких болова и страха, те висину умањења животне активности и наруженост код тужиоца.

Врховни касациони суд сматра да тужиоцу, с обзиром на сврху и циљ накнаде нематеријалне штете, припадају износи од укупно 100.000,00 динара за претрпљене физичке болове и страх, укупно 30.000,00 динара за душевне болове због наружености и укупно 200.000,00 динара за душевне болове због умањења животне активности, због

чега је ревизију тужиоца делимично усвојио и одлучио као у ставу другом изреке пресуде. Наведеним износима тужиоцу ће бити пружена одговарајућа сатисфакција за штету коју је претрпео, с тим што тако досуђени износи не погодују тежњама које нису спојиве са природом и друштвеном сврхом накнаде нематеријалне штете. У том смислу, досуђивањем укупно тражених износа, према оцени Врховног касационог суда, водило би остварењу лукративних циљева тужиоца, због чега је у односу на веће тражење ревизија тужиоца одбијена.

Тужилац је успео у ревизијском поступку, због чега има право на накнаду трошкова ревизијског поступка које је тражио и определио, па је тужена дужна да тужиоцу накнади трошкове за састав ревизије у износу од 12.000,00 динара, све у смислу члана 153. и члана 154. Закона о парничном поступку и Адвокатске тарифе, с обзиром на износ са којим је тужилац успео у ревизијском поступку (300.000,00 динара) јер је предмет спора накнада нематеријалне штете.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 416. став 1. и члана 165. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић